

سنگ زنده، و ملت مقدس خدا

¹لهذا هر نوع کینه و هر مکر و ریا و حسد و هر قسم بدگویی را ترک کرده،² چون اطفال نوزاده، مشتاق شیر روحانی و بی‌غش باشید، تا از آن برای نجات نمو کنید،³ اگر فی‌الواقع چشیده‌اید که خداوند مهربان است.⁴ و به او تقرّب جست، یعنی به آن سنگ زنده ردّ شده از مردم، لکن نزد خدا برگزیده و مکرم،⁵ شما نیز، مثل سنگهای زنده بنا کرده می‌شوید به عمارت روحانی و کهانت مقدّس تا قربانی‌های روحانی و مقبول خدا را به واسطه عیسی مسیح بگذرانید.⁶ بنابراین، در کتاب مکتوب است که: اینک، می‌نهم در صهیون سنگی سر زاویه برگزیده و مکرم، و هر که به وی ایمان آورد خجل نخواهد شد.⁷ پس شما را که ایمان دارید اکرام است، لکن آنانی را که ایمان ندارند، آن سنگی که معماران ردّ کردند، همان سر زاویه گردید،⁸ و سنگ لغزش دهنده و صخره مصادم، زیرا که اطاعت کلام نکرده، لغزش می‌خورند، که برای همین معین شده‌اند.⁹ لکن شما قبیلۀ برگزیده و کهانت ملوکانه و امت مقدّس و قومی که ملک خاصّ خدا باشد هستید، تا فضایل او را که شما را از ظلمت به نور عجیب خود خوانده است، اعلام نمایید.¹⁰ که سابقاً قومی نبودید، و الآن قوم خدا هستید. آن وقت از رحمت محروم، اما الحال رحمت کرده شده‌اید.

¹¹ای محبوبان، استدعا دارم که چون غریبان و بیگانگان از شهوات جسمی که با نفس در نزاع هستند، اجتناب نمایید؛¹² و سیرت خود را در میان امت‌ها نیکو دارید تا در همان امری که شما را مثل بدکاران بد می‌گویند، از کارهای نیکوی شما که ببینند، در روز تقدّ، خدا را تمجید نمایند.¹³ لهذا هر منصب بشّری را بخاطر خداوند اطاعت کنید، خواه پادشاه را که فوق همه است،¹⁴ و خواه حکام را که رسولان وی هستند، بجهت انتقام کشیدن از بدکاران و تحسین نیکوکاران.¹⁵ زیرا که همین است اراده خدا که به نیکوکاری خود، جهالت مردمان بی‌فهم را ساکت نماید،¹⁶ مثل آزادگان، اما نه مثل آنانی که آزادی خود را پوشش شرارت می‌سازند، بلکه چون بندگان خدا.¹⁷ همه مردمان را احترام کنید. برادران را محبت نمایید. از خدا بترسید. پادشاه را احترام نمایید.

مسیح نمونه ماست

¹Wherefore laying aside all malice, and all guile, and hypocrisies, and envies, and all evil speakings,²As newborn babes, desire the sincere milk of the word, that ye may grow thereby:³If so be ye have tasted that the Lord is gracious.⁴To whom coming, as unto a living stone, disallowed indeed of men, but chosen of God, and precious,⁵Ye also, as lively stones, are built up a spiritual house, an holy priesthood, to offer up spiritual sacrifices, acceptable to God by Jesus Christ.⁶Wherefore also it is contained in the scripture, Behold, I lay in Sion a chief corner stone, elect, precious: and he that believeth on him shall not be confounded.⁷Unto you therefore which believe he is precious: but unto them which be disobedient, the stone which the builders disallowed, the same is made the head of the corner,⁸And a stone of stumbling, and a rock of offence, even to them which stumble at the word, being disobedient: whereunto also they were appointed.⁹But ye are a chosen generation, a royal priesthood, an holy nation, a peculiar people; that ye should shew forth the praises of him who hath called you out of darkness into his marvellous light:¹⁰Which in time past were not a people, but are now the people of God: which had not obtained mercy, but now have obtained mercy.¹¹Dearly beloved, I beseech you as strangers and pilgrims, abstain from fleshly lusts, which war against the soul;¹²Having your conversation honest among the Gentiles: that, whereas they speak against you as evildoers, they may by your good works, which they shall behold, glorify God in the

¹⁸ای نوکران، مطیع آقایان خود باشید با کمال ترس؛ و نه فقط صالحان و مهربانان را بلکه کج خلقان را نیز.¹⁹ زیرا این ثواب است، که کسی بجهت ضمیری که چشم بر خدا دارد، در وقتی که ناحق زحمت می کشد، دردها را متحمل شود.²⁰ زیرا چه فخر دارد هنگامی که گناهکار بوده، تازیانه خورید و متحمل آن شوید؟ لکن اگر نیکوکار بوده، زحمت کشید و صبر کنید، این نزد خدا ثواب است.²¹ زیرا که برای همین خوانده شده اید، چونکه مسیح نیز برای ما عذاب کشید و شما را نمونه ای گذاشت، تا در اثر قدمهای وی رفتار نمایید،²² که هیچ گناه نکرد، و مکر در زبانش یافت نشد.²³ چون او را دشنام می دادند، دشنام پس نمی داد؛ و چون عذاب می کشید تهدید نمی نمود، بلکه خویشتن را به داور عادل تسلیم کرد.²⁴ که خود گناهان ما را در بدن خویش بر دار متحمل شد، تا از گناه مرده شده، به عدالت زیست نمایم، که به ضربهای او شفا یافته اید.²⁵ از آنرو که مانند گوسفندان گم شده بودید، لکن الحال به سوی شبان و اسقف جانهای خود برگشته اید.

day of visitation.¹³ Submit yourselves to every ordinance of man for the Lord's sake: whether it be to the king, as supreme;¹⁴ Or unto governors, as unto them that are sent by him for the punishment of evildoers, and for the praise of them that do well.¹⁵ For so is the will of God, that with well doing ye may put to silence the ignorance of foolish men:¹⁶ As free, and not using your liberty for a cloke of maliciousness, but as the servants of God.¹⁷ Honour all men. Love the brotherhood. Fear God. Honour the king.¹⁸ Servants, be subject to your masters with all fear; not only to the good and gentle, but also to the froward.¹⁹ For this is thankworthy, if a man for conscience toward God endure grief, suffering wrongfully.²⁰ For what glory is it, if, when ye be buffeted for your faults, ye shall take it patiently? but if, when ye do well, and suffer for it, ye take it patiently, this is acceptable with God.²¹ For even hereunto were ye called: because Christ also suffered for us, leaving us an example, that ye should follow his steps:²² Who did no sin, neither was guile found in his mouth:²³ Who, when he was reviled, reviled not again; when he suffered, he threatened not; but committed himself to him that judgeth righteously:²⁴ Who his own self bare our sins in his own body on the tree, that we, being dead to sins, should live unto righteousness: by whose stripes ye were healed.²⁵ For ye were as sheep going astray; but are now returned unto the Shepherd and Bishop of your souls.